

Visites forçades

Aquestes dates conviden a recuperar actituds solidàries que amaguem la resta de l'any i força equips s'acosten als

DUTXA FREDA

hospitals per il·lusionar els nens malalts. Molts jugadors no paren de mirar el rellotge amb cara de pomes agres i semblen tenir escrit «quant falta?» al front. Si la seva supèrbia els fa ser com nens, per què no se'ls queden a pediatria una bona temporada? / XAVI AGUILAR.

El Nord va perdre contra el Sud en el cap de setmana de les estrelles de la lliga ACB. En el seu afany desmesurat de copiar fórmules que captin l'atenció dels aficionats i, més important encara, dels que no ho són, l'All Star d'aquesta temporada presentava dues novetats. La primera, canvi de format amb absència d'una selecció renyida amb l'espectacle. La segona, dos micròfons penjats de les americanes dels dos entrenadors perquè tothom pogués sentir els seus comentaris i, de

DE RABONA

Un futboler a la cort del rei Portela

passada, perquè un d'ells s'empassés l'orgull. Els comentaris, volgutament mesurats, no van donar per gaire més enllà del morbo de contemplar com Aíto passava per l'adreçada. Si fa no fa, com el partit. I molt menys, com els concursos. Algú hauria de fer veure que els mats i els triples ja no enganyen ningú. Amb els millors especialistes a casa fent campana, que un aficionat futboler guanyi el concurs d'esmaixades diu moltes coses. I cap de bona, la veritat. / RICARD PALOU

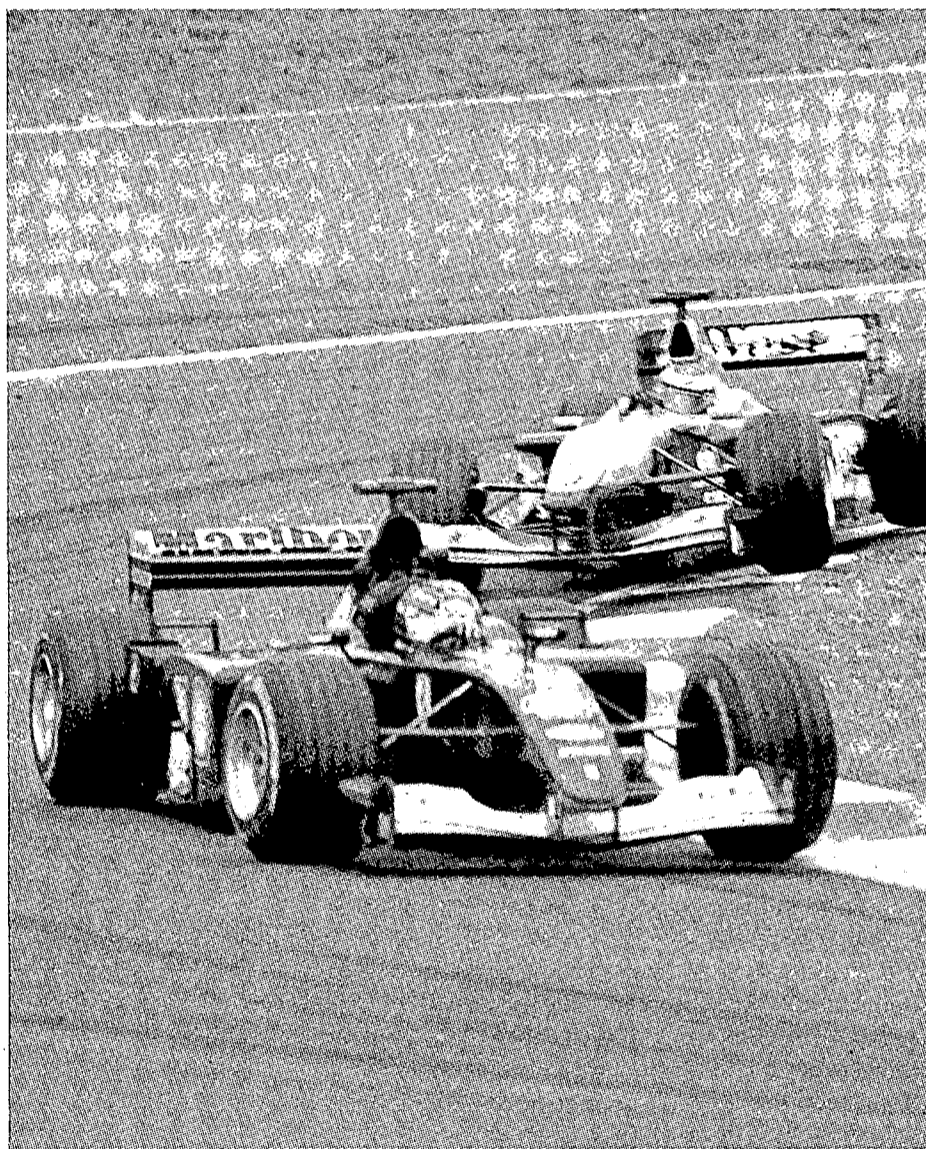
[TRIBUNA COBERTA DANIEL TERRADELLAS]

Guanyarem la cursa

L'afecció a l'esport del motor a Catalunya és forta i antiga. Sempre ens ha agradat remenar estris i cercar millors prestacions a les màquines. Tampoc hem quedat curts a l'hora de practicar l'esport: per lleure, per afecció o per l'alt rendiment. Sumant aquests ingredients hem obtingut tecnologia punta aplicada a cotxes i motos i, lògicament, els esportistes capacitats per treure'n tot el potencial.

Abans teníem marques pròpies amb projecció mundial. Avui gaudim d'escuderies o equips, més o menys d'ací. La globalització en el món del motor és una realitat des de fa anys: la marca pot ser japonesa; l'equip, anglès; el patrocinador, americà, i els pilots, un de sud-africà i l'altre del Bages, per exemple. Per tant, l'esquema de identificació de marca, pilot i colors amb un país, com a conjunt ja és història. Fa tan sols unes dècades, governants de diversos estats van fer esforços tan fabulosos com desproporcionats per afavorir equips que fossin aparadors de la potència tecnològica, esportiva i econòmica del seu país. Noms mítics de marques en l'automobilisme i també en motociclisme van estar embolicats en les banderes dels respectius estats.

Avui tot això ha canviat perquè la potència i l'atractiu del món del motor, sobretot en la F-1 i els grans premis de motociclisme sobrepassen fronteres. Els mitjans de comunicació han multiplicat l'interès econòmic en aquest esport i ja sabem que el diner no té pàtria. Qui fa més en un bòlid de dues o quatre rodes: la

L'última cursa del mundial de Fórmula 1 al circuit de Montmeló. / JOSEP CASANOVAS

marca dels motors?; els equips electrònics cada dia més sofisticats?; uns pneumàtics més reduïts i més eficients que unes setmanes enrere?; els xassís de titani calculats amb mitjans aerospacials? I una llarga relació de preguntes que aboquen a una conclusió: és la suma dels millors

components el que fa un equip potencialment guanyador. Òbviament això és car i cal interessar-hi els sectors econòmics que tenen prou diners per promocionar els seus productes a preus astronòmics de centenars de milions pel centímetre quadrat d'anunci.

Això no vol dir que ara la passió no existeixi en el món del motor, tot al contrari, ha diversificat i globalitzat l'afecció. A Reggio Emilia els tifosi estan més eufòrics avui que guanya la Ferrari amb pilot alemany, dòlars petrolers i amb tècnics anglosaxons, que anys enrere en què a la squadra només es parlava italià però, massa sovint, per consolar-se.

Ara no tenim marques competint als més alts nivells, si bé Seat ha jugat fort en ral·lis. En canvi gaudim d'elements que cada dia són més preuats en aquest camp: pilots consagrats i joves promeses, tant en cotxes com en motos. Hi ha empreses que aporten grandioses quantitats de diners en publicitat. Tenim circuits i competicions que fa que siguem envejats per moltes potències mundials. Tot això és possible avui a casa nostra perquè, entre altres coses, gaudim d'entitats que han sabut no sols adaptar-se als nous temps, sinó també ser protagonistes d'aquesta transformació mundial en l'esport del motor. Sense aquestes persones, aquests clubs, com el RACC, amb equips humans il·lusionats, avantguardistes, avui no estariem on som. A la taula dels importants en l'esport del motor, hi tenim una cadira de pes mundial. Remarco que això és decisiu per als nostres interessos. Ara ens manquen campions com vam tenir fa uns anys. Però, tranquils: si les coses es fan bé, només ens cal tenir un pèl de paciència per celebrar amb cava victòries mundials cantades en català.

Daniel Terradellas.
Alcalde de les Preses (Garrotxa)

